

Ik werd verblind
Door de dingen om me heen
Met mezelf alleen
Kon ik niet kijken
Naar de wereld die blijft draaien
En langzaamaan verdween ik in een gat
Ik was woest op iedereen die zei
Dat ie wel wist hoe het nu zat
En hoe het zo gekomen was
En hoe het dan weer verder moest
Wat een onzin
Want niets hoefde en er kon gewoon teveel

Er kon veel teveel
En ik durfde niet te kiezen
Er kon veel teveel
Er was nog zoveel te verliezen

Er stak een wind op
En de bomen stonden scheef
Aan een horizon die wegdreef
Ik trok mijn jas aan
En ik vocht me door de regen
En langzaamaan verdween ik in een storm
En ik dacht aan iedereen die ooit
Gezegd had iets te weten
Maar als het ooit begrepen was
Dan was alles nu veranderd
Wat een onzin
Want niets hoefde maar er kon gewoon teveel

Er kon veel teveel
En ik durfde niet te kiezen
Er kon veel teveel
Er was nog zoveel te verliezen

Alles lag open
De wegen waren leeg
Je kon zwerven, je kon lopen
En niets van wat we kregen
Was te zwaar of te licht
Niets had een gewicht
Dat je niet dragen kon
Maar nu, maar nu is er teveel
Teveel dat achter me vastligt

Er kon veel teveel
En ik durfde niet te kiezen
Er kon veel teveel
Er was nog zoveel te verliezen
Read more: BLOF – TE VEEL LYRICS